

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1372/2017
23.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреде из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сабахудина Хајдаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.143/17 од 24.07.2017. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж бр.167/17 од 29.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.143/17 од 24.07.2017. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж бр.167/17 од 29.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.143/17 од 24.07.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреде из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у предвиђеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је у смислу члана 261. и 264. ЗКП, обавезан окривљени да оштећеном ББ на име накнаде трошкова кривичног поступка плати 85.210,00 динара као и суду на име паушала 5.000,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а сходно члану 258. став 4. ЗКП оштећени ББ је упућен да имовинско правни захтев остварује у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж бр.167/17 од 29.09.2017. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и његовог браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.143/17 од 24.07.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Сабахудин Хајдаревић, због повреде кривичног законика, повреде или ускраћивања људског права и слобода окривљеног у поступку које је зајемчено Уставом Републике Србије, Европском Конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатних протокола, повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примене кривичног закона, без навођења законског основа, а из садржине захтева произилази да се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, а да првостепеном суду наложи да застане са поступком наплате новчане казне према окривљеном до окончања поступка по овом захтеву за заштиту законитости.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредби члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су првостепени и другостепени суд погрешили када у односу на окривљеног нису применили одредбу члана 170. став 4. КЗ, јер је окривљени критичну изјаву дао вршећи своју политичку функцију и критикујући понашање приватног тужиоца који се такође бави политиком а нарочито имајући у виду да окривљени и приватни тужилац никад нису имали личних комуникација, на који начин се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да се ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да је критичном приликом изјава од стране окривљеног дата у намери да се омаловажи оштећени, и да се у његовим радњама стичу сви битни елементи кривичног дела увреде из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује, тим пре што ни из чињеничног описа радње кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде не произилази политичка конотација изјаве коју је окривљени АА критичном приликом дао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић